

ἐν αὐτῇ πρὸ πάντων καὶ οὐχὶ σπανίως κυριαρχεῖ ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὴν εὐεξίαν τοῦ πλησίου. Βλέπομεν πολλάκις οἰκογενείας, ἔνθα ἐστρατοπέδευσαν ἡ δστρατιά, ἡ σκαραβατίνα, ἡ διψερῆτις, ὁ κοκκύτης, ἡ εὐφλογία, ὁ τύφος καὶ τὰ καθεξῆς, νὰ στέλλωσιν εἰς τὴν σχολὴν τὰ ὑγιῆ μὲν, ἡ μηκέτι εὐδαιμόνιτως νοσήσαντα, ἀλλὰ κατ’ οἶκον μετὰ τῶν ἀσθενῶν ἐλθόντα εἰς συνάφειαν τέκνα των οὐχὶ σπανίως ἐπίσης βλέπομεν ἀλλαχοῦ ν’ ἀποκρύπτωνται τὰ νοσήματα ταῦτα, ἡ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ σχολεῖον φοίτησις πρὶν ἡ ἐπέλθη ἐντελῆς ἀνάρρωσις, ἀν δὲ προειδέσωμεν εἰς ταῦτα καὶ τὴν ἀμεριμνησίαν ἥτην ἄγνοιαν περὶ τοῦ πῶς νὰ προφύλαχθῶσι τὰ ὑγιῆ τέκνα ἀπὸ τοῦ μιάσματος, τότε οὐδένα πλέον ἀποχρῶντα λόγον ἔχομεν νὰ καταδικάζωμεν τὰ σχολεῖα μας καὶ μόνον ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, χάριν ἵσως τοῦ συρμοῦ, τῆς συνηθείας, ἡ πρὸς ἀνάπτυσιν τῆς ἰδίας μας συνειδήσεως, νὰ τὰ δεωρῶμεν ὡς τὰς μόνας πηγὰς καὶ ἐστίας πάσης κολλητικῆς ἀσθενείας.

Οὐχὶ διὰ παραπόνων καὶ μοιμφῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτοβοηθείας, οὐχὶ διὰ τῆς ἐπιρρίψεως τῆς εὔθυνης ἐπὶ ἀλλούς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιγνώσεως καὶ εὑσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν ἰδίων μας καθηκόντων πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν βελτίωσιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Ἐν ἀλλοίς λόγοις ἡ οἰκογένεια, ὁ ιατρὸς καὶ τὸ σχολεῖον δέον ἀμοιβαίως νὰ ὑποστηρίζωνται, στενώτερον νὰ συνεφάπτωνται, νὰ τείνωσι πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας καὶ νὰ προσπαθῶσι τὰ ἰδιά των συμφέροντα νὰ ὑπερασπίζωσι διὰ τῆς

ὅσον ἔνεστι ἀρμονικῆς καὶ καταλλήλου ἀναπτύξεως τοῦ παιδίου.

Ἄληθη πόλεμον ἀς κηρύζωμεν κατὰ τῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν κληρονομικῆς μεταδόσεως τῶν ἀσθενειῶν, ἀς ἐξασφαλίσωμεν ἐν πρώτοις εἰς τὸν ἀνθρωπὸν πρὶν ἡ ἤδη τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὅσον ἔνεστιν ὑγιᾶ ἴδιοσυγχρασίαν καὶ ἀς

φροντίζωμεν σωφρόνως καὶ ἐπιμελῶς περὶ τῆς ὑγιείας του κατὰ τὴν νηπιακήν του ἡλικίαν, κατόπιν δὲ ἀς προεπαδῶμεν νὰ ἔχωμεν πάντοτε πρὸς δρμαλμῶν τὴν ἴσορροπίαν μεταξὺ πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ἀσκήσεως, μεταξὺ ἔργασίας καὶ ἀναπαύσεως ἔκτὸς τοῦ σχολείου, ἀναλογιζόμενοι ουγγρόνως ὅτι μεταξὺ τοῦ παιδαγωγοῦ, τοῦ ιατροῦ καὶ τῶν γονέων ὑπάρχει σπουδαιότατόν τι συνδετικὸν μέλος: ἡ Ὅγιεινή.

Ταῦτης, ἀν μόνος ὁ εἰς τῶν τριῶν τούτων παραγάντων ἔχῃ αὐτὴν ὑπὸ δψιν, ὁ σκοπὸς θὰ ματαιωθῇ. Ἄν ομως καὶ οἱ τρεῖς συνηνωμένοι ἐργάζωνται ὑπὲρ αὐτῆς, τότε θὰ δικαιούμεθα νὰ ἐλπίζωμεν βαθμιαίον καὶ δριστικὸν περιορισμὸν τῶν πάιδικῶν νοσημάτων καὶ νὰ ἴδωμεν ἀναπτυσσομένην πρὸς ἡμῶν νέαν, ὑγιᾶ καὶ εὔρωστον γενεάν.

“Ολα τὰ ἀλλα, αἱ πρωτότυποι δῆλα δὴ συμβουλαὶ ἀγυρτῶν καὶ ἐμπειριῶν ἱατρῶν καὶ μάλιστα ἡ πείσμων ἔκεινη πανδαημοσύνη ἀρσενικῶν τινῶν γονέων εἴνε οὐχὶ ἔντιμος προεξόφλησις τῆς ήσυχίας, τῆς εὐτυχίας, τῆς ζωῆς ἐπὶ τέλους τῶν τέκνων μας, τῶν ὄποιων ἡ ἀθλιότης διαιωνίζεται εἰς αἰώνα τὸν ἀπαντα.

. . X .

Ο ΠΙΘΗΚΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΓΚ.

Ο ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΘΗΚΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΜΟΥΓΚ.

Αξιανάγνωστος εἴνε ἡ ἴστορία ἐνὸς τῶν, κατὰ Δαρβίνον, προγόνων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, οὓς πιστὴν εἰκόνα παραβάτομεν ἐνταῦθα. Ἡμεῖς, καίτοι ζῶντες ἐγγύτερον εἰς τὰς θερμὰς ζώνας, ἔνθα ἐνδικιτῶνται κατὰ πλήθη οἱ ὄμοιγενεῖς τοῦ νοήμονος τούτου ἀντιπροσώπου τῶν τετραχείρων, σπανίως λαμβάνομεν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσωμεν ἐκ τοῦ πλησίου τὰς ἔξεις καὶ τὰ ἰδιώματα αὐτῶν, τὸ πολὺ δὲ βλέπομεν αὐτοὺς ἐγκεκλεισμένους ἐν κλωβίοις, ἐν οἷς μεταφέρονται ἐκ τῶν ἐνδοτέρω τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τοὺς ζωολογικοὺς τῆς Εὐρώπης κήπους.

Πολλοὶ πίθηκοι τῶν νεαρίων τούτων τῆς φυσικῆς ἐπι-

στήμης ὑπῆρξαν οἱ εύνοούμενοι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου καὶ ἔσχον τὸ εὐτύχημα μετ’ ἐπιμελείας καὶ εὐσυνειδήσιας νὰ βιογραφηθῶσιν μόδη τοῦ τύπου, οὓς σπανίως δὲ καὶ χάριν αὐτῶν νὰ ἐκδοθῶσιν ἰδιαίτερα παραρτήματα, ἐν οἷς πιστῶς ἔξετιθεντο τὰ αἰτία καὶ τὰ συμπτώματα τυχαίας τινὸς ἀσθενείας των, ἡ ὁ ἐπισυμβάτες αὐτῶν θάνατος. Ἄλλ’ οὐδεὶς ἐκ τῶν περιέργων τούτων ξένων τῶν βορείων κλιμάτων ἔσχε μέχρι τοῦδε τὴν τιμὴν νὰ γίνη ἀντικείμενον ὑπουργικού λόγου ἐν τῇ συνεδρίᾳ κοινοβουλίου τινός. Τὴν δόξαν ταῦτην ἀπῆλαυσε μόνος ὁ κυνοκέφαλος πιθηκός τοῦ ἴχθυοτροφείου τοῦ Βερολίνου, ὅτε πρὸ τινῶν ἐνιαυτῶν ὁ ἐπὶ τῆς